

(1937 – 2016)

İSMAİL GÜVEN

1937 Burdur doğumlu emekli İmam Hatip Lisesi öğretmeni İsmail Güven ağabeyimiz, çok uzun bir süredir Denizlide ikamet etmektedir. Kendisiyle tanışmamızı, bu kitapta çok kıymetli hatıraları yayınlanan Prof. Zekeriya Kitapçı vesile oldu. Isparta İmam Hatip Okulu'nda sınıf arkadaşlarıdır. Karşılıklı çok hukukları var. Zekeriya Kitapçı Isparta İmam Hatip Okulu'nda talebe iken, 1958'den itibaren bir buçuk sene Bediüzzaman Hazretlerinin yanında kalmıştır. İsmail Güven'in hatıralarında Zekeriya Kitapçı ismi çokça geçecek. İsmail ağabeyin Hz. Üstad'ı epeyce ziyaretleri olduğu gibi, Bediüzzaman'a hitaben okul arkadaşlarıyla beraber ortak yazdıkları bir mektup da vardır. Mektup Hz. Üstad'ı çok hoşnud ediyor, mektupta imzaları bulunan on beş talebenin başlarını okşuyor, onları taltif ediyor...

Şimdiden dikkatleri çekmek istiyorum; 1961 yılında Türkiye'de ilk banka soygunu yapan Gangster Necdet Elmas ile nurculuk davasından hapse düşen İsmail Güven ve dava arkadaşları aynı koşuşa düşer. O tarihlerde Necdet Elmas ismi haftalarca gazete manşetlerinden düşmemiştir. Mübağalasız —bazı avam ve sosyete tarafından— Necdet Elmas ismi efsane gibi anılıyordu. Türkiye o zamana kadar gangster nedir, banka soygunu nedir bilmiyordu. Necdet Elmas hapisanede ağabeylerle tanışınca önce Risale-i Nur okumaya başlar, sonra Kur'anı öğrenir ve namaza başlar... Koşusun imamı İsmail Güven'dir...

Emekli öğretmen İsmail Güven hocamız bize anlattığı hatıralarını tashih ettikten kısa bir süre sonra 11 Mart 2016 tarihinde Denizli'de vefat etti, Asri Mezarlığa defnedildi. Rahmet dualarımızla anıyoruz...

İsmail Güven Anlatıyor:

İsmail Güven Ağabey, hatıralarını kendini tanıtarak anlatmaya başladı. Şöyle ki:

Burdur'un Çavdır ilçesinin Kozağaç kasabasında 1937 yılında doğmuşum. 1952-53 Eğitim yılında Isparta İmam Hatip Okulu'na kaydoldum. Orta ve Lise kısımları dâhil toplam yedi sene bu okulda okudum. Isparta'da daha çok yurtta kaldım, ama evde de kaldım. O yıllarda Bediüzzaman Hazretleri de Isparta'daydı. Biz İmam Hatip Okulu talebeleri olarak çok defa Hz. Üstad'ın ziyaretlerine gittik. Zekeriya Kitapçı, Ali Yılmaz, Osman Kara benim sınıf arkadaşlarımdı. Bize göre alt sınıflarda Mehmet İman, Ahmet Gümüş, Bircan Çelik, Orhan Kara, Suad Alkan, Ahmet Emin Sağbaş gibi kardeşler vardı. Başka da vardı... Zekeriya Kitapçı ile aynı yaştaydık. Zekeriya, biz İmam Hatip Okulu'nu bitirmeden önce, son bir buçuk senesinde Bediüzzaman Hazretlerinin yanında devamlı olarak kalmaya başladı. Beni daha çok O görüştüürdü Üstad'la. Zekeriya sonradan Profesör oldu. Şimdi Konya'da ikamet ediyor.

Biz İstanbul Yüksek İslam Enstitüsü'nün ilk öğrencileriyiz. Yüksek İslam Enstitüsü'ne Zekeriya Kitapçı ile beraber 1959'da kaydolduk ve 1963'de bitirdik. Aynı sene kur'a ile Maraş İmam Hatip Okulu'na öğretmen olarak tayinim çıktı. En son görev yerim Denizli İmam Hatip Okulu oldu. Bu okuldan 1989 senesinde emekli oldum ve Denizli'ye yerleştim.

ÜSTAD CUMA NAMAZLARINI ULU CAMİ'DE KILARDI

Bediüzzaman'ı, daha yanına gitmeye başlamadan önce 1954 senesinde Isparta Ulu Cami'de görmeye başladım. Biz Cuma namazlarını Ulu Cami'de kıldık. Üstad da oraya Ceylan Çalışkan ağabeyin kullandığı taksi ile gelir; bazen önde, bazen de arkada müezzin bölümünde kıldık namazını. Çıkışında köyden-kentten, kadın-erkek insanlar özel olarak Üstad'ı görmeye gelirler, caminin çıkışında beklerlerdi. Üstad da onları eliyle selamlar, taksisine bindirilir götürülürdü. Ben de ilk olarak orada görmüş oldum Hz. Üstad'ı.

Daha sonra Zübeyir, Bayram Yüksel, Tâhirî, Rüşdü Çakın, Mustafa Ezener gibi ağabeylerle de tanıştık. Bilhassa Bayram Ağabey çok meşgul olurdu bizlerle. Sonra, Hz. Üstad'ın evine gitmeye başladık. Üstad'ın

evine gitme sayısını bilemiyorum, ama çok gittik. Okulumuza yakındı Üstad'ın evi. İmam Hatip talebeleri olarak giderdik. Daha çok Zekeriya Kitapçı aracı olurdu bana.

İMAM HATİP OKULLARI ESKİ OSMANLI MEDRESELERİ GİBİDİR

İmam Hatip Okulu talebeleri olarak yaptığımız ziyaretler sırasında Hz. Bediüzzaman bize: "Ben İmam Hatip mekteplerine çok önem veriyorum. Onlar gelecekte bu memlekete büyük hizmetler yapacaklar... İmam Hatip Okulları eski Osmanlı medreseleri gibidir... Osmanlı Devletinin o yükseliş devrindeki büyük ulemanın, âlimlerin yaptığı hizmetleri yapacaklar... O hizmetleri şimdi İmam Hatipler yapacak... Onun için geleceğinizden emin olun, hizmetiniz güzel olacak. Sakın kendinizi küçük görmeyin" diye bizi müjdeleyici sözlerle taltif ve teşvik ederdi.

Bir seferinde babamı getirdim Üstad'la görüşsün diye. Hatta babamın şapkası vardı, Üstad'ın evine varınca çikardı sakladı. Babamın adı Hulusi... Üstad çocuklarını kabul etmiyordu gelenlerin. Kapının zilini çaldık, Zübeyir Ağabey çıktı; babamı Üstad'ın elini öpsün diye getirdim dedim. Gitti Üstad'a haber verdi. Üstad kapıya kadar geldi, babamla beraber elini öptü. Üstad "Peki kardeşim safa geldiniz" dedi ve bizi uğurladı, içeri almadı. Bir başka sefer de ağabeyimi götürdüm. Şükrü idi adı... Aynı şekilde Hz. Üstad elini kapıda öptürdü, içeri almadı.

Üstad pek konuşmazdı. Yine bir seferinde 5-6 talebe olarak gittik ziyarete. Bayram Yüksel Ağabey Altıncı Söz'ü okudu. Üstad yatağına uzanmıştı. Biz dinliyoruz, Üstad da dinliyor. Okuma bitince, "Peki, peki kardeşlerim, siz safa geldiniz" dedi. Böyle dedi mi biz işareti anlıyor ve elini tekrar öpüp, derhal kalkıyorduk.

Risale-i Nur kitapları 1957'de matbaalarda basılmaya başladıktan sonra, Zekeriya Kitapçı ile birçok İmam Hatip okuluna posta ile kitap göndermiştik.

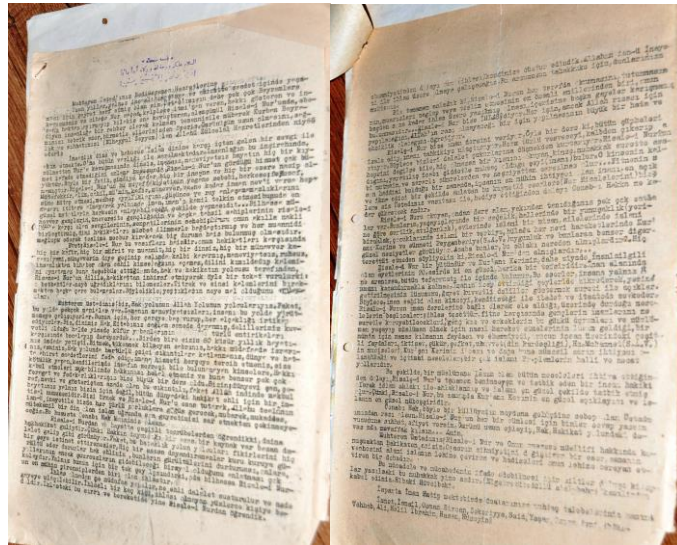
BEDİÜZZAMAN ŞAHSINI ZİYARETE GELENLERİ ALMAZDI

Başka bir zaman, evde kalyordum. Bir gün eve doğru gidiyorum. Yolda pejmürde kılıklı bir adamla karşılaştım. Hal ve hatırını sormak geldi içimden. "Ben doğuluyum, doğudan geldim. Bediüzzaman hemşerimiz oluyor, ziyaret etmek istedim" dedi. "Ne oldu?" dedim. "Kabul etmedi. Bir talebesi çıktı kapıya, gitti sordu; sen Risale-i Nur'u oku, daha fazla sevap kazanırsın diyor Üstad, diye kabul etmedi beni" dedi. Sonra aynı adam, "Ben okusam Kur'an okurum" dedi. Adam bitkin bir vaziyetteydi...

Bir müddet sonra ben döndüm geldim Üstad'ın kapısına. Zübeyir Ağabey çıktı. "Ben Üstad'ı ziyaret etmek istiyorum" dedim. Üstad'a gitti haber verdi. Üstad kapıya kadar geldi elini öptüm, böylece ayrıldık. O zaman anladım ki, o zat Üstad'ın şahsını ziyarete gelmiş o yüzden kabul edilmemiş. Biz de şahsına geliyoruz ama eserlerini okuyoruz... O zat Risale-i Nur'un Kur'an tefsiri olduğunu da bilmiyordu demek ki.

İMAM HATİP OKULU TALEBELERİ OLARAK ÜSTAD'A MEKTUP YAZDIK

Sene 1958. Zekeriya Üstad'ın yanında kalmaya başlamıştı. Bir ara Zekeriya Kitapçı'nın teklifiyle Isparta İmam Hatip Okulu talebeleri olarak Üstad'a bir mektup yazdık. Hem bayram tebriki, hem duasını almak, hem de hizmetini bildiğimizi ve kabul ettiğimizi bildirmek için yazdık. Mektup benim kalemimden çıktı ama Zekeriya'nın haberi vardı her şeyden. İmam Hatip Okulu'ndaki kardeşlerden birkaç isim daha yazdık altına.

Isparta İmam Hatip Okulu talebeleri olarak İsmail Güven ve Zekeriya Kitapçı'nın önderliğinde Bediüzzaman'a Kurban Bayramı tebriki olarak yazılıp, topluca takdim edilen iki sayfalık mektubun orijinali

Mektubun ilk paragrafi ve sayfanın sonunda isimleri bulunan 15 talebe:

Muhterem Üstadımız Bediüzzaman Hazretlerine,

Uzun yıllar, yalnız insanlığın dünya ve ahirette saadet içinde yaşaması için gayret sarf etmiş olan siz Üstadımızın daha pek çok Bayramlara kavuşmanız ve cihana nur saçan, kalplere itminan veren. Hakkı gösteren ve insanı haktan ayırmayıp bilakis ona kavuşturan âlem şumul Risale-i Nur'un da ebediyen insanlığa bir rehber olarak kalması temennisiyle mübarek Kurban Bayramınızı tebrik eder, hürmetle ellerinizden öperiz. Ömrünüzün uzun olmasını, sağlık ve sıhhatinizi (El Hayyul Gayyum) olan Allahü Zülcelâl hazretlerinde niyaz ederiz. ...

Isparta İmam Hatip Mektebinde dualarınıza muhtaç talebeleriniz namına

İsmet, İsmail, Osman, Bircan, Zekeriya, Said, Yaşar, Osman, Avni, Nuri, Vehhab, Ali, Halil İbrahim, Hasan, Hüseyin (15 talebe)

NOT: Zekeriya Kitapçı bu mektubun hikâyesini şöyle özetledi: "O talebe arkadaşlarla beraber bir gün oturduk Kurban Bayramını tebrik vesilesiyle Hz. Üstad'a iki sayfalık bir mektup yazdık. Sonra bu mektubu topluca Hz. Üstad'a takdim ettik. Üstad bundan öylesine hoşnud oldu ki, ben bunu anlatamam. "Maşaallah! Bin Barekallah!" diyor mübarek elleri ile yüzümüzü okşuyor, dualar ediyordu."

TÜRKİYE'NİN İLK GANGSTERİ NECDET ELMAS BİZİMLE NAMAZA BAŞLADI

Sene 1963 İstanbul Yüksek İslam Enstitüsü son sınıftayım. Tıp Fakültesinde okuyan Mehmet Akay'ın Aksaray'daki evinde yani dersanede bir cumartesi günü toplandık, ders yapıyoruz. O sırada polisler bir baskın yaptı, "Eller yukarı" deyip bizi cemselere doldurup 1. Şubeye götürdüler. İki gece oralarda epeyce hırpalandık. O baskında ben, Mehmet Akay, Zekeriya Kitapçı, Servet Armağan, Mustafa Kavurmacı, Sebahaddin Aksakal, Üzeyir Şenler gibi kardeşler de vardı. Aklıma gelenler bunlar... Zekeriya Kitapçı da vardı ama o hapse girmedi. Hiç unutmam, Hâkim Üzeyir Şenler'e "Sen hangi fakültede okuyorsun?" diye soruyor, Üzeyir Şenler de "Ben Risale-i Nur Üniversitesinde okuyorum" diye cevap vermişti. 26 gün Sultanahmet hapisanesinde yattık. Ben de o zaman 26 yaşındaydım. Sonradan kapandı o hapisane, otel oldu. Hapse girdiğimiz gece Zübeyir Ağabey, yanında kalan Abdulvahit Mutkan Ağabey ile bize yatak-yorgan göndermişti. O gece yemekhanede yattık ama iki gecenin uykusuzluğunu çıkardık orada... Sonra koşullara gittik. 26 gün sonra çıktım, Mehmet Akay kalmaya devam etti.

Hapishanede, Türkiye'de ilk banka soygununu yapan adam Necdet Elmas ile tanıştık biz... O bizden önce girmiş. Necdet Elmas çok kabiliyetli, zeki birisiydi... Polisleri epeyce oyalamış. O, orada Kur'an öğrendi bizim arkadaşlardan. Biz cemaatle namaz kılardık. İmamlığı ben yapardım. O günkü hapishane şartlarında koşuşturma gürültü, patırtı, radyo sesi olsa da namazlarımızı cemaatle kılardık. Hatim ederdik Kur'anı. Epey hatim ettik. O sırada Necdet Elmas Risale-i Nur'u tanıdı, okumaya başladı. Sonra bizimle beraber namaz kılmaya başladı, Kur'an okumayı öğrendi... Evvelce hiç din ile ilgisi olmayan Necdet Elmas daha sonraki mahkeme müdafaalarında; "Allah-ü Teâlâ Kur'an'da buyuruyor ki, Peygamberimiz buyuruyor ki, Bediüzzaman Risale-i Nur'da buyuruyor ki" gibi ifadeler vererek kendisini dine yöneltmişti. Bize karşı çok hürmetliydi. Hatta hapishaneden çıktıktan sonra, ben Maraş İmam Hatip Okulu'na öğretmen olarak tayin olunmuştum. Oraya, bana bir mektup yazmıştı. Ben hapishane imamlarıydım ya... Mektubunda, "Bana yol gösterdiniz, Allah sizden razı olsun" şeklinde yazıyordu. Şimdi o mektubu bulamıyorum. Necdet Elmas daha sonra bir adada açık hapishanedeymiş, izini de kaybettik...

Necdet Elmas 1961'de Türkiye'de ilk banka soygunu yapan gangsterdir. Polisi günlerce peşinde koşturduktan sonra yakalamış ve kaderin tebessümüyle hapisane koğuşunda nurcularla karşılaşmıştır. Risale-i Nur okuyarak namaza başlamış, Kur'an okumayı öğrenmiştir. Mahkeme savunmaları bile değişmişti. 1961 yılının Ağustos ayında itibaren bütün gazete manşetleri bu soygun haberleriyle dolup taşıyordu.

MEDYADA NECDET ELMAS

Necdet Elmas hakkında dönemin gazetelerinde çıkan haberlerden bir kısmı şöyle:

Necdet Elmas, İÜ Hukuk fakültesinde bir süre eğitim gördüğü için savunmasını çoğu zaman kendisi yapmıştı. Hukuk biliyordu. Son cümleleri ise çok manidardı:

"Duruşmalar sırasında mahkemenizi incitecek bir şey söyledimse bunu haleti ruhiyeme atfetmenizi rica ederim. Suçta bir kasit aranırsa benim bu suçta bir kastım yok. Suç bir kir, ceza ise bir banyodur. Ben bu banyoda yıkanacağım. Banyonun dozu fazla kaçırılırsa bu banyo fayda değil zarar tevlit eder. İleride bir kitap yazıp durumu efkârı umumiye arz edeceğim. Müdafaalar tali derecede kalır. Esas müdafaanın vicdanlarınızda yapılmasını istiyorum. Adalet önünde boynum kıldan incedir."

HAPİS HAYATININ ARDINDAN NECDET ELMAS

Hapiste çıkan isyanda mahkûmlarla yöneticiler arasında arabulucu oldu. Bir yangında gözünü kırpmadan alevlerin içine daldı, balık ağlarını zarar görmeden çıkardı. Kütüphane binasını boyadı, tamir ettirdi. Gazeteciler aracılığıyla kütüphaneye yeni kitaplar getirtti. Bahçenin bakımını yaptı, ortasına havuz inşa etti. Konserve ve sabun fabrikasının makinelerini ve jeneratörleri tamir etti. Necdet Elmas bambaşka biri olmuştu. Bu değişimi yetkililer de görmüş, Necdet Elmas'a yedi gün dolaşma izni vermişti. Gazetelerde Taksim Meydanı'nda dolaşırken, Galata'da denizi seyredirken, camide dua ederken fotoğrafları çıkıyordu.

Hilton Oteli'ne gittiği bir gün görevli onun Necdet Elmas olduğunu anlamış ve onu içeriye almamıştı. Gazetede çıkan haberde o anı şöyle anlatıyordu: "Eski Necdet olsaydım suratının orta yerine indirirdim!" Ama eski Necdet değildi...

Elmas 80'lerin başında hapisten çıktı. Beşiktaş Belediyesi'nin ona bir büfe tahsis etmesinin ardından bir süre büfe işletti. Basına bu konu hakkında yine konuşmadı.

GAZETE TEK BAŞIMA CUMA NAMAZI KILDIRMIŞ BANA

Ben İstanbul'da mahkemede ifade verirken orada bir köşede akşam namazını kılmıştım. Yıllar sonra Maraş İmam Hatip Okulu'na öğretmen olarak tayin olduğumda Akşam Gazetesi nurcular aleyhinde bir neşriyat başlattı. O arada benim fotoğrafım gitmiş oraya. Diyor ki altında: "Bir nurcu Cuma namazı kılarken..." Yani tek başıma Cuma namazı kıliyormuşum ben... Talebeler almış gelmişler gazeteyi, "Hocam bu sizsiniz..." dediler. Baktım hakikaten benim. Çocuklara: "Bunda bir şey var mı? Cuma namazı tek başına olmaz, akşam namazı kıliyordum ben" dedim.